

త్రోతే ఉన్నప్పుడు—మాపూరి జమదగ్గిగారి కోడలు వేంకటమహాలక్ష్మమ్మ అదేవార్లులో ఉంది” అని ఒకసారి “అప్పుడే ఇక మీ తోడి కోడలికి తనకింక పిల్లలు కలిగే భాగ్యం ఉండదని నమ్మకంగా తోచిందట” అని మరోసారి, ఈవిధంగా ఆమె సంభాషణ సాగించింది

అలితాంబకి, కృష్ణ వేణమ్మమాలలు గుండెతో పిడుగులా తగులుతున్నాయి అమెకి భర్తమీద విశ్వాసంగాని, రాజ్యంపట్లమీద జాలిగాని రాలేదు అయినా సావిత్రిముందు తన పరువు ప్రతిష్ఠలు సర్వ నాశనం అవడం ఇష్టంలేదుగనుక లోపల తోపలనే మండిపోసింది

“అత్తయ్య! మొదట నువ్వు నంటావీ. పాపం, యేవేళ ననగా నిన్న మధ్యాహ్నం గుప్పడు మెతుకులు తిన్నారో మీరు” అన్నది అవసరం లేక పోయినా మాలి దగ్గరకి వెళ్లిపోయింది.

32

మార్కం శంభుకాళికం చూసి శంకరం గారు ఆశ్చర్యం ప్రకటించారు

“జానండీ! మా బామ్మ పడిపోయిందండీ!” అన్నాడు మార్కం

“సాయంకాలం నేనూ వస్తాను, చూసి వెళతాను అన్నట్లున్నాడను దేవునిమీద భారం వెయ్యి వెళ్ళు... వెళ్ళు...” మన్నారు శంభు గ్రాంబు చేసి మళ్ళీ వెనక్కి పీలిచి “అన్నట్లు, మీ యింటే నంటు యెవరూ?” అని అడిగారు

“మా సేనమాను కూతురున్నదిలెండి” అన్నాడు మార్కం

శంకరంగారు మాటాడలేదు మార్కం వెదుతూ రీటాతో చెప్పాడు “ఓ!

విడి విడని చిక్కులు

సారీ! మిస్టర్ మార్కం ...” అని, సానుభూతి ప్రకటించింది రీటా

మంగళి అప్పుడే వస్తూ “ఏం గోసాలుడూ! తాళాలు వేసున్నారే! ఏం కథా?” అన్నాడు మార్కం ఒళ్ళ మండించుకుని, ఇంగ్లీషులో నే“నేను వెళ్ళున్నా” నన్నాడు

మంగళి ఉలిక్కిపడి, తన ప్రకృతిగా దూర కునిపోయిన సూర్యాన్ని కళ్ళజోడు తీసి, నందూరులవు తిరిగేదాకా పరికించి, తన నీట్లకి వెళ్ళి పోయాడు

మార్కం అదే దారిలో డాక్టర్ని కలిసికొని అల గాల్లో వెగరపెట్టి కూడా యింటికి తిరుక్కోవ్వడం డాక్టరు ఇంజక్షను యెక్కిస్తూ “మిస్టర్ మార్కం! యీవె దగ్గరేనా మీరు చివ్వుతనం నుంచి పెరిగారు?” అన్నాడు, ఆ ప్రశ్నకి కారణం మార్కంలో నరసమ్మగారు గురించి, హద్దుమీరిన అందోళన కనపడడమే “జానండీ! మా బామ్మే నండీ నా కంఠాను” అని మార్కం యింజక్షను యిస్తున్నప్పుడు, బామ్మకేసి చూడలేదు అటు మొహం తిప్పేసుకున్నాడు

“డోంట్ వరీ!... షియాజ్ ఓ కే... నాప్సీ రెండు, మూడు రోజులుంటుంది... యెంతైనా ఓర్వోయేజ్ కదూ?” అన్నాడు డాక్టరు

డాక్టర్ని సాగనంపి వచ్చి మార్కం నరసమ్మగారి మంచంమీద కూచున్నాడు

నరసమ్మగారు అప్యయంగా తన వెయ్యి అత గాడి ఒళ్ళో ఉంచి “అహీనుకి శంభు పెట్టేవురా? అన్నది

రలూపాడు. “పాపం నిర్మలని యిబ్బందిపెట్టడం యిష్టం లేదే నాకు” అన్నాడు మార్కం బామ్మ చేతి వేళ్ళను లెక్కిస్తున్నట్లు తన కుడిచేత్తో తాకుతూ. “పేరుకుదగ్గ నై జండా ఆ పిల్లది... భగవంతుడు మరి ఎందుచేతను చల్లనిచూపు చూసేడు కాదో తెలియదు”

నరసమ్మగారి మాటల్లో, ఆమెకు యీ రెండు గోజుల్లోనూ ప్రత్యేకంగా నిర్మలమీద కలిగిన సానుభూతి, వాత్సల్యం, ద్వేషకం కాగా, మార్కం ఆవం దించేడు

అంతలో మీనాక్షి వచ్చి “ఇదుగో గూకోజా... ఆవిళ్ళి నూటాడించొద్దు. నువ్వు కాఫీ తాగు తానా?” అని సూర్యాన్ని అడిగి, నరసమ్మగారికి వెంచాతో గూకోజా పట్టడానికి ఉపక్రమించింది. “నే నడతానులే” అన్నాడు మార్కం నుందుకి ఒంగి మీనాక్షి వద్ద గ్లా నందుకోబోయాడు

“అక్కర్లేదు సోవయ్యా” మీనాక్షి చనువుగా విదిలించింది

మార్కం అదోలా ఏ అక్కర్లేమిదీ దూరంగా వెళ్లి కుర్చీలో కూచున్నాడు నిర్మల వచ్చి “ఎలా ఉందండీ? బామ్మగారికి” అన్నది మీనాక్షి నుద్దేలించి

“రావే తల్లీ రా! నీ పలవే ననుకో. నాకు యింకా మామాపి ఓ యింటవాడిని చేసే ఆయువుంది” అంటూ నరసమ్మగారే పలకరించింది.

ఆమె మాటలకి మార్కం, మీనాక్షి, నిర్మలా, ముగ్గురూ అదోలా సిగ్గు సభింపించారు ఎవరూ సమాధానంగా పెదవి విప్పలేదు.

(నశేషం)

మానులు కాలేజీ వారి కోత్తవాలకోసం ఎదురు చూడటంకూడా కద్దు. నాలుకాలో పాత్రధరించే విద్యార్థులు గ్రూపులుగా చీలిపోయి, అరడజను నాటికలను తయారుచేసి ఆ మూడురోజులూ ప్రదర్శించటం—అక్కడి సంప్రదాయం

రెండేళ్ళనుంచి విద్యార్థినులకూడా ముందుకు వచ్చి నాలుకాలో వేపాలు వేయటం— రోడ్డు పైడు రోనియాలకూ—అడవిల్లలను వీడిపించాలనే ప్రత్యేకాభిమానంగా సోకిల్లా విద్యార్థులకూ—ఈ అయిటం ఒక ప్రత్యేకాకర్ణం

అడవిల్లలు మొదటిసారిగా వేషంకట్టి స్టేజీ మీద తిరిగివచ్చాడు ఆ ఏడు కుర్రకారంతా సిల్లి కూతలూ, గుర్రపు సకిలింతలతోనే సరిపుచ్చారు మరెంతగా గొడవవేస్తే అడవిల్లలు కెదిరిపోయి యిహా నాలుకాలకు ననుస్కారంచేసి, పుస్తకాల పట్టి పరీక్షల్లో ఫస్టు క్లాసులు సంపాదించడంలో మునిగిపోతారని— అడవిల్లల తండ్రులకు అగి సంకోషంకల్గిందే విషయం అయి పుండవచ్చుకానీ మగనజ్జ తగద్రులుమాత్రం— ఆ ప్రస్కంబి అతనుగానీ, లేకపోతే ప్రకృతిపీడి త్వంపంగా ఫస్టు క్లాసు లెచ్చకున్నందుకు అభినందిస్తూ— తనను పట్టేగడ్డిని భరించి సమలటం ఒకవిధంగా ధుర్భరం కాబట్టే— అపటి విద్యార్థులు అంతగా

వారికోత్సవం

17- వ పేజీ తరవాయి

బరితెగించలేదని కొంతమంది ఉద్దేశ్యం వీధి ఏమయిస్తుంటేకీ ఆ ఏడు అంతగా అల్లగి జరగ లేదనేదిమాత్రం భాయమంటున్న విషయం

ఇహ రెండవసంవత్సరం కాస్త గడువని కుర్రకారు ప్రవేశించి — కాలేజీ వారి కోత్తవాలలో మూడవరోజును అంటే అడవిల్లలు నాటికను ప్రదర్శించేరోజునూ, దీపావళి పండుగగా భావించి బాణాసంచా కాల్చి— చూడవచ్చిన ప్రేక్షకులనే కాకుండా, స్టేజీమీదున్న పాత్రధారిణులను కూడా నాడలగొట్టే శారు ఏ కాకరచూపాత్తులో, వెన్నెల మడుగుతో కాల్చినట్లు యితే ఎవరికీ అంతగా ఇబ్బంది ఉండకపోయేది కానీ కుర్రవాండ్లు అరోజు బాంబుల వండుగ చేసుకున్నారు. పాపం — స్టేజీ మీదున్న అమ్మాయిలు నోరునిప్పి వీదో డైలాగుచెప్ప బోవటం— “ఛో” మని ఎక్కడిముంచో బాంబు ప్రేలడం— తలకున్న ఫ్లెషులల్ని పొవలమీద మెర వటం—వారు ఉప్పిరి లిగిరి అయి వచ్చిన డైలాగు కాస్త మరిచిపియి మే—మే పునటం

ఈ రోజులూ ప్రక్కగా కూర్చున్నప్పుడు అడ

పిల్లలకు— తమజాతికి జరుగుతున్న అన్యాయానికి బాధకల్గింది— కానీ వీం చేయగలరు? విద్యార్థిలోకంమాత్రం (కొద్దిమంది తప్ప) సంకోషముద్రంలో మునిగిపోయి, ఈ పునకార్యాన్ని నిర్మలించిన పునులను శ్లాఘించి— పుష్పమాలలంకుతలను చేయలేదు కానీ— జేతలు పలికింది.

క్రిందటి సంవత్సరం అడవిల్లం నాటిక అవిధంగా రసాభాసయింది. ఈ సంపుటన విద్యార్థినులలో తీవ్ర సంఘటాన్ని రేపించి నాలుకాలకు స్పృశచెప్పి వారి కోత్తవాలలో అనలు అంటించుకోకుండా విద్యార్థినులు పుటూ రనుకొని అంచనాలు వేసిన కొంతమందికి తీవ్ర మయిన ఆశోభంగా కలిగింది. అడవిల్లలలో పట్టుదల పెరిగి — ఈసారికూడా వారికోత్సవాలలో ఎటువంటి జంకూ లేకుండా పాల్గొనాలని —తమ పౌరుషం నిరూపించుకోవాలనే జీవిత వారిలో పెరిగింది శిరీష నాయకత్వంలో వారికి కావల్సిన అన్ని హంగులూ పూర్తి అయినవి. నిన్న నాలుకాన్ని కప్పడమే తయారుచేశారు అఖిర్, రోజున ప్రదర్శించడానికి

గీతం ఆ ఏడు కళాకాల డ్రెమటిక్ అసోసియేషన్ క్రెకటింగ్ అత్యధిక మెజారిటీతో

అన్నాడు— రిక్టార్ అంది దిగిన గిరికాన్ని చూచిస్తూ, గుంపు గిరిశంవైపు కదిరింది. స్టేజీలోకి అడుగుపెట్టున్న గిరిశం ఏమి చూసి అగిపోయాడు 'ఏమిటండీ?' అన్నాడు నవ్వుతూ— గుంపుతోని ఏలం రంగు మోటువ్యక్తి— కాస్త నందోహస్తూ 'ఇప్పుట్టి నాటకాలు ఏమిటండీ?' అని అడిగాడు.

— 'పుణ్యానికిపోతే.... మనవిద్యార్థులు మేస్తున్న నాటకం— ఇలా అని ఏదో చెప్పబోయేడు గిరిశం. '.... ర్థినులు నేసేనాటికే ఏమీ లేదాండీ?' గిరిశం మాటలను మధ్యలో తుంపుతూ ఒక్కరూడు అడిగాడు.

అతని జోకుకు — అర్థం అయినా కాకపోయినా అందరూ భుక్తన నవ్వారు. తెప్పపెట్టుకోలు నవ్వుతో గిరిశం '— ఉంటుంది దనుకుంటానండీ!' అన్నాడు.

'భలే! మనకు మంచి కాంక్షలేవంటే' అని ఇందాకటి కుర్రాడే అన్నాడు. గిరిశం అనుమానంగా అగుంపువైపు చూశాడు అక్కడినుంచి అమాక కదిలిపోయింది.

రెండు నిమిషాలు— వారిని చూస్తూ అక్కడే నిలబడిపోయాడు. కాసేపయినతరువాత తెప్పరిల్లి నట్లుగా — అక్కడినుంచి కదిలి స్టేజీలోకి వెళ్లిపోయాడు గిరిశం.

అరగంటలకు కళాకాల ఆవరణఅంతా జనంతో క్రిక్కిరిసిపోయింది — వేసేవకుర్చులు నిండిపోయి కొంతమంది అతిథులుగూడా వెనకాల నిలబడ్డారు. అంతమందిని అంతకుముందు దెన్నడూ కళాకాల అడిటోరియం చూడలేదు.

ప్రత్యేకంగా నందేకం ఇప్పటినుంచి వచ్చిన ముఖ్య అతిథి ధారావాహికంగా మాట్లాడుతున్నాడు— 'ప్రేక్షకులకు నచ్చినమాట అతని వోటినుంచి వెలువడగానే — వారు వివరీతముయిన హర్షభావాలతో సంభ్రమిని వెల్లడిస్తున్నారు.

గిరిశం మాత్రం గ్రీన్ రూమ్ లో ఉన్నాడు. అక్కడ నటులందరూ రంగులపూనుకుని— స్టేజీ ఎక్కడినాకి తయారవుతున్నారు. ప్రక్కగా వున్న రెండుగదుల్లో ఒకటి నటులకు— రెండవది వేటివంటలకు గ్రీన్ రూమ్ లోగా ఏర్పాటుచేశారు మొదట ఆదవెల్లంనాటకం.

గిరిశం భూర్జున్నదగ్గరికి తిరిగి మేకప్ చేసుకొని వచ్చింది. అమె ఈనాటికే 'లేడీడాక్టరుగా' వేటిస్తుంది. తెల్లని పీరమీద తెల్లని లాంగుకోటు మేసుకుని, 'స్ట్రెయిట్ స్కోపు మెగ్లో తగిలించుకుంది' గుండ్రని రింగులు అమె చెవులకు వేళ్ళాడుతున్నాయి. లేడీడాక్టర్ వేషానికి అమె బాగా సరిపోయింది.

గిరిశం 'ఏల్లావుండంటే మేకప్?' అన్నది తిరునవ్వుతో— గిరిశం తతెత్తి అమెను చూశాడు. నవ్వుతూ బాగుందన్నట్లుగా తలవ్రాపాడు ప్రక్కనే వున్న కుర్చీలో ఆమెగూడా కూర్చోంది.

'ఫీట్ గెస్టు' ఉపన్యాస ముయినతరువాత— ప్యాన్సి (డ్రెస్) కాంట్రీషన్ జరిగింది. రకరకాల వేషాలను ప్రేక్షకులు చూసి బాగా ఆనందించారు. తరువాత 'లైటుముఖాణికి కాంట్రీషన్' బాగా పాడినవారైన మెచ్చుకోవటం— గొంతు జేరబోయి

వార్తాకోత్సవం

అవస్థలను పలికించినవారైన, 'దిగిపోనావా!' అని వరిపాసించటం— ఇదీ! ఇప్పుట్టి అయిన తరువాత— గేము — స్వార్థులలో గెలిచిన వాళ్ళకు — వచ్చిన అతిధివేత బహుమతులు పంపివెట్టించారు.

ఇంతవరకూ కార్యక్రమాన్ని బాగా విజయవంతమయ్యాయి. ఇంకా మిగిలినవల్లా రెండు నాటికలు — అందులో అందరూ అనుభోతాహారంతో ఎదురుచూసేది 'అడవిల్లం నాటిక' కోసం.

పదినిముషాలలో నాటిక మొదలుపెట్టారనగా — గిరిశం గొంతుక మైకులో ప్రతిధ్వనించింది— గోల తగ్గింది— అందరూ నిశ్శబ్దం.

'అతిథులారా! సోదర సోదరీమణులారా!

మీరంతా క్రమతీసుకోని, మా కళాకాలకు విచ్చేసి, మా బ్యానర్ క్రింద నిర్వహించబడుతున్న నాటికలు చూడటానికి ప్రదర్శిస్తున్న అమితో

.....

"ఉన్న నాలుగు రాళ్లు అయి పోయాయి ఇవ్వడం డబ్బులైస్తేనే పొయ్యిలో పిల్లి లేస్తుంది." దొంగ పెళ్లాం మొగుడుతో మొరపెట్టుకుంది.

"సరేలే! బ్యాంకు మూసే వరకు కాస్త ఓపికపట్టు" దొంగ గొణిగాడు.

ఎ. గజేంద్రబాబు (రాజమండ్రి)

.....

ల్యావనికి — యువనీయేషన్ తరఫున వాక్యతట్టతలు—

ఇప్పుడు— మా కళాకాల ఏర్పాట్లనులు పాల్గొంటున్న నాటిక ప్రదర్శించబడతోంది. కొంతమంది సోదరవిద్యార్థులకు నామనని— నిరుడు వారి కోత్సవాలలో జరిగిన గొడవలనుకూడా లెక్కచేయకుండా ఏర్పాట్లనులు ముందుకువచ్చి తిరిగి ఇంకొక సారి నాటికలలో పాల్గొనవలెనంటూ— హార్షించదగ్గ విషయం — మనకళాకాల పేరు ప్రతిష్టలకు నిరుడుజరిగిన అల్లరాలు— చెరిగిపోని మచ్చను కల్పించాయి. ఈ సంవత్సరం — అటువంటి ఏమీ జరుగవని నే ననుకుంటున్నాను.

అడవిల్లం నాటకానికి అల్లరిచేయకుండా కూర్చోవటం — మననిమనం గౌరవించుకోవడం అని నేను మనవిచేస్తూ — నిశ్శబ్దంగా నాటికలను చూసి— మన యువనటులకు ప్రోత్సాహానిసారని ఆశిస్తూ ముగిస్తున్నాను. మృదువుగా ధ్వనించి గిరిశం గొంతుక అగిపోయింది.

తిరిగి నిశ్శబ్దం ఆ ప్రదేశంనుంచి బారుకున్నది స్టేజీకి ప్రక్కగా అమర్చిన డోర్ లోంచి గిరిశం బయటకు వచ్చాడు. తెర విచ్చుకుంది. అత్రంగా అందరూ అటువైపు చూసారు. — 'తిరిగి లేడీడాక్టర్ వేషంలో వేషం అయిన పరీక్షిస్తున్నది— పాస్పిల్ గదిగా అమర్చిన ఆపెల్ చూడ ముప్పుటగా వుంది. తిరిగి ఆమెంలో మరింత అందంగా వుంది, జనం కన్నార్పకుండా నాటకాన్ని చూడటంలో మునిగిపోయారు. గిరిశం అందరివైపు ఒకసారి చూసి, తృప్తిగా నిట్టూర్చి వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

అర్థగంట చాలా హాయిగా పడింది నాటిక. అందరూ కథలో లీనమయ్యారు. పాత్రధారిణులందరూ అతికినట్లుగా నటించారు. ముఖ్యంగా తిరిగి చాలాబాగా వేటిస్తున్నది

ఎక్కడినుంచో 'భాం' మని బాంబు పేలింది. ఉరికినది ప్రేక్షకులందరూ వెనక్కి తిరిగి చూశారు.

యాక్షన్ల డైలాగులు— భయంతో తొప్పిపోయి స్పష్టంగా రాలేదు.

మౌల్లమంది వెనకవైపుగా నిల్చిని నాటికను చూస్తున్న ఒకరోజీ— మూక.

— గిరిశం అటువైపుగా వరుగిల్లాడు.

మధ్యకాసేపు నిశ్శబ్దం. భయపడిన ఏర్పాట్లనులు డైలాగు పుంజుకొని తిరిగి డైలాగులు చెప్పటం మొదలుపెట్టారు. ప్రేక్షకులంతలా తిరిగి స్టేజీ వైపు మరిలాయి.

గిరిశం ఏకల్లో తమ ప్రక్కనే వున్నాడన్న పంగతి ఆగుంపు గమనించలేదు. ఒకసార్కిలాగా ఆగుంపు నించునువుంది. మధ్యలో సీలరంగునూ అటువైపు నిల్చొనివున్నాడు. అందరికీ పై గవేసి అతను అగ్నిపుల్లగిసి— ఎవరికీ కనబడకుండా వారికి మధ్యలో వున్న బాంబుకు అంటించటానికి క్రిందకు వంగాడు.

తనీరి బాంబు పేలలేదుగాని — అతని వెనక పేలిపోయింది. అతను నిశ్శబ్దం అయిపోయాడు— గిరిశం అతని కోలుకారం వెట్టుకుని బరబరా బయటికి గుంజుకోపోయాడు— వెనకగా భూర్జున్న ప్రేక్షకులను ఈ అల్లరి కాస్త భంగపరిచింది కానీ— ముందుపువారికి అనలు ఏమీ తెలియదు.

గిరిశం ఆ వ్యక్తిని ఎదాపెదా గుడ్డాడు. కనిగా 'రాపెల్లో!' అంటూ అతనిజాబ్బు వట్టుకోబోయాడు— వెనకవాటుగా గిరిశంమీద ఆవిద్యార్థి అనుచరభందం పడింది.

ఒకరుకాదు — ఇద్దరుగాడు— గిరిశం తట్టుకోని దెబ్బకుదెబ్బ తీయటానికి— వదిలిపెట్టింది.

దారుణంగా బాదారు గిరికాన్ని— బాగాకోట్టి అతన్ని అక్కడ వదిలేసి వలాయనం చిత్రగించారు. అసలే బడలికగావున్న గిరిశం ఈ దెబ్బలలో పూర్తిగా డిలాపడిపోయాడు. నాటిక జరుగుతున్న అడిటోరియంలోకి తూలుతూ వెళ్ళాడు.

అడవిల్లం నాటికలో అభినివనకూడా అంబుపోయింది.

గిరిశం కళ్ళముందు మనకగా తెరవాలంటూ జన్మించింది.

